OP DE MUNT

VAN EEN

GULDEN.

DAar is onlangs twiſt gereezen,
Tuſſchen Lieden van Verſtand,
Wat het voor een Boek mogt wezen,
Daar op ruſt de Staat van 't Land;
Zoo als op de Zilvere Stukken,
Van 't nieuw gemunte Geld,
Dat men ziet in Holland drukken,
Beelt en Byſchrift beide meld:
Hoort men Godgeleerde ſpreeken,
Die verklaaren voor gewis;
Dat dit Boek niet als een teken
Van de Dordtſche Bybel is.
Maar de Heere Advocaten,
Nemen 't geenzints daar voor aan;
Maar veel eer voor 's Lands Placaaten,
Die by een vergadert ſtaan.
Was 't niet zoo vaſt geſloten,
Z'hadden byden wat gelyk;
Nu word hun gevoel' verſtooten,
Van den ſchrand'ren Polityk.
Hoe zou men dus geſloten Boeken,
Nemen voor den Bybel an;
Die alhier te onderzoeken,
Vry ſtaat nu aan alle Man?
Neen den Bybel en Placaaten,
Moet men voor een iegelyk,
Hier te Landen open laaten;
Op dat yder daar in kyk.
Zoo men iets zou moeten ſluiten,
't Zyn geheimen van den Staat;
Wiens verhaal, wanneer men buiten
Haar vergad'ring ſpreekt is kwaat.

Toen liet hem den Huysman hooren,
Op den inhoud van dit Boek,
Wilt u hierom niet verſtooren,
Dat ik dit eens onderzoek;
Zou het niet wel zyn Quohieren,
Van de Staaten ingeſteld,
Om de Vrye Batavieren,
Wat t'ontlaſten van haar Geld.
Immers zou men zien myn Vrinden,
Zoo men 't eenmaal open ſteld;
Dat men geen een Blad kan vinden,
Of het roept al Geld, Geld, Geld.
Zonder Geld is al de Vryheid,
En de Staaten zonder magt;
Zonder Geld den Staat in ley leid,
En van yder een veragt.
En wat wil men meerder weten,
Waar toe verder onderzoek,
Geld alleen het waare teeken,
Geld alleen het texten Boek.

De zinſpreuk van het Geld, die bragt dit vers in 't Ligt,
En toont hoe d'Onderdaan tot geven is verpligt.

Te Zierikzee, by JAN RONDUIT,
en in andere Steeden.